

عنوان مقاله:

تجربه‌های نزدیک مرگ به عنوان بحثی در پارادایم علوم زیست-پژوهشی

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره ۱۵، شماره ۲ (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: 55

نویسنده‌گان:

احمدرضا نورمحمدی - دانشگاه شهید بهشتی

سید محمدحسن آیت الله زاده شیرازی - استادیار رشته فلسفه، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

تجربه‌های نزدیک مرگ حکایت اشخاصی است که، در آستانه مرگ بالینی، با تلاش کادر درمان یا عواملی دیگر به زندگی بازگشته اند و، پس از بازگشت، گزارش‌هایی حیرت‌انگیز از وضعیت نزدیک مرگ روایت می‌کنند. این تجربه‌ها اغلب با مشخصه‌هایی در اقصی نقاط جهان گزارش شده است که، براساس بررسی‌های آماری پژوهشگران، دارای مولفه‌هایی با هسته مشترک است و، به دلیل وجود هسته مشترک و فراگیر بودن تجربه‌ها، به عنوان مقوله مهم تجربی در پارادایم زیست-پژوهشگران قرار گرفته است. با این حال و به رغم توجه جامعه پژوهشی به این تجربه‌ها، این سوال همچنان مورد بحث است که آیا پارادایم حاضر تبیین موفقی از علت پدیدارشدن این تجربه‌ها ارائه می‌دهد؟ اگر پارادایم حاضر در تبیین موفق این تجربه‌ها ناکام باشد، آیا می‌توانیم این تجربه‌ها را اعوجاج پارادایم علوم زیست-پژوهشی بدانیم؟ در این پژوهش برآمیم تا موضوع تجربه‌های نزدیک مرگ را به عنوان یک نمونه موردی در ساختار پارادایم زیست-پژوهشی و با توجه به تفسیر انقلاب‌های علمی تامس کوهن ارزیابی کنیم. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که موضوع تجربه‌های نزدیک مرگ در ساختار پارادایم زیست-پژوهشی به اعوجاجی مقاوم تبدیل شده و پارادایم حاضر در مواجهه با این تجربه‌ها در دوران فوق عادی به سر می‌برد. زیرا به رغم فرضیات گوناگونی که در ۴۸ سال گذشته و پس از انتشار کتاب ریموند مودی در تبیین این تجربه‌ها مطرح شده است نشان می‌دهد که پارادایم حاضر در ارائه الگوی حل به دانشمندانی که بر موضوع تجربه‌های نزدیک مرگ متمرکز شده اند دچار ابهام شده و هرچند هنوز پارادایمی وجود دارد، اما هیچ اتفاق نظری درباره چیستی آن در میان آزمایش‌ها و نظریه‌پردازی پژوهشگران مشاهده نمی‌شود.

کلمات کلیدی:

تجربه‌های نزدیک مرگ، ساختار انقلاب‌های علمی، تامس کوهن، علم فوق عادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631654>
